

Στην αυλή της Γης

Η σελίδα αυτή ετοιμάζεται από το Κέντρο Μελετών και Έρευνας AKTI. Για το φύλλο αυτό συνεργάστηκαν η Ξένια Ι. Λοϊζίδου, πολιτικός μηχανικός/ακτομηχανικός, ο Μιχάλης Ι. Λοϊζίδης, χημικός μηχανικός/μηχανικός περιβάλλοντος, και η Κυριακή Δημητρίου, υπεύθυνη προγραμμάτων της AKTI, συντονίστρια του προγράμματος εργασιακής εμπειρίας ARTHONAUTS, που υλοποιείται με τη συνεργασία της AKTI και της EuroLife. Για τις απόψεις/σχόλια/εισηγήσεις σας στο akti@akti.org.cy, www.akti.org.cy

Kopi Lowak... και αυθεντικότητα

Πριν από λίγο καιρό, η καλή μου συνάδελφος, η Δήμητρα Ορθοδόξου, επιστρέφοντας από ένα ταξίδι της στην Ινδονησία, μου έφερε ένα από τα πιο παράξενα δώρα που έχω λάβει: ένα μικρό, μικρούστικο βαζάκι με ...καφέ! Είμαι γνωστή για την αδυναμία που έχω στον καλό καφέ. Η Δήμητρα, λοιπόν, μου έφερε τον πιο ακριβό και πιο .. περίεργο καφέ που υπάρχει στον κόσμο: λέγεται Kopi Lowak και παράγεται αποκλειστικά στην Ινδονησία. Όπου Lowak είναι κάτι μικρά ζωάκια, όπως φαίνεται στη φωτογραφία, που τρέφονται αποκλειστικά με ροζ άγιουρους σπόρους ινδονησιακού καφέ Κορί. Τα ζωάκια αυτά, (όπως και όλα τα ζωάκια!) κάνουν.. κακά, τα οποία συλλέγουν οι παραγωγοί, τα επεξεργάζονται και φτιάχνουν αυτόν τον μοναδικό και ως εκ τούτου πανάκριβο καφέ, που στοιχίζει γύρω στα 1.200 ευρώ το κιλό! Δηλαδή, 50 ευρώ το φλιτζάνι! Αν καταφέρει κανείς να ξεπεράσει το θεματάκι με την... πρώτη ύλη του καφέ αυτού, που εγώ με την τρέλα που έχω για καφέ ομολογώ το ξεπέρασα γρήγορα, πρέπει να πω ότι είναι ένας υπέροχος, αρωματικός και πολύ ξεχωριστός σε γεύση καφές! Παρά την υψηλή τιμή του, ο καφές αυτός πωλείται τρελά στη διεθνή αγορά και στους τουρίστες, και οι Ινδονήσιοι παραγωγοί δεν προλαβαίνουν να ικανοποιήσουν τη διεθνή ζήτηση. Προσέχουν, δε, πολύ την ποιότητα του προϊόντος τους. Ξέρουν πως ένα λάθος να γίνει, μια μικροπάτη, μια νοθεία του προϊόντος, τότε όλη η βιομηχανία αυτού του τόσο μοναδικού πλουτοπαραγωγικού καφέ θα καταρρεύσει, μαζί και η οικονομία που τους συντηρεί.

Αυτή η ιστορία μάς φέρνει σε ένα θέμα που όλο και πιο έντονα επανέρχεται: ο σύγχρονος άνθρωπος ψάχνει για μοναδικότητα στα προϊόντα που επιλέγει, ποιότητα και αυθεντικότητα, μαζί και εμπιστοσύνη. Είτε τα προϊόντα αυτά είναι βρώσιμα, είτε είναι πολιτισμός, είτε τουρισμός, είτε υπηρεσίες, το αυθεντικό και το ποιοτικό είναι αυτό που πλέον έχει δυνατότητες επιβίωσης. Διάβαζα πριν λίγο καιρό στο «Βήμα των Αθηνών» ένα άρθρο με τίτλο «Ολική επαναφορά στον τουρισμό», που αναφερόταν στην «αναγέννηση» του τουρισμού στην Ελλάδα για το 2014, και ιδιαίτερα στην πρωτοφανή άνοδο της γερμανικής αγοράς, με εκτιμήσεις για 2,7 εκατομμύρια αφίξεις Γερμανών φέτος στην Ελλάδα. Πώς εξηγείται ο διευθύνων σύμβουλος της TUI κ. Jousseen αυτή τη θετική στροφή της γερμανικής αγοράς προς την Ελλάδα: «βασικοί λόγοι είναι το "value for money" των υπηρεσιών, αλλά και μια νέα γενιά ποιοτικών και διαφοροποιημένων προϊόντων, τα οποία εμπλουτίζουν το τουρι-

στικό προϊόν, το απομακρύνουν από τη μαζική αγορά και το αναβαθμίζουν». Την ίδια στιγμή όλες οι πολιτικές της Ευρωπαϊκής Ένωσης, από την πολιτική για την έρευνα, την αγροτική και την αλιευτική πολιτική μέχρι τη μεταποίηση και την εκπαίδευση, ζητούν «καινοτομία» και «έξυπνη εξειδίκευση». Τι σημαίνει αυτό για εμάς; Ότι πρέπει να απελευθερώσουμε και να ενισχύσουμε αυτές τις δυνάμεις του ανθρώπινου δυναμικού του τόπου μας που μπορούν να δημιουργήσουν το αυθεντικό, το καινοτόμο, την έξυπνη εξειδίκευση.

Έχουμε έλλειμμα αυθεντικότητας στην Κύπρο, στους πλείστους όσους τομείς της παραγωγής και των υπηρεσιών μας. Έχουμε πρόβλημα στο «value for money», στο να πληρώνουμε, δηλαδή, ανάλογα με την αξία του προϊόντος: οι χρεώσεις είναι υψηλές χωρίς να ανταποκρίνονται στην αντίστοιχη ποιότητα. Ένα κλασικό παράδειγμα είναι η εστίαση: πανάκριβο φαγητό με ποιότητα αναίτια χαμηλή! Δεν θα απαριθμήσω εδώ τα «έλλείμματα» αυθεντικότητας του τόπου. Ποιότητα και εμπιστοσύνη, αυτό είναι το ζητούμενο. Το αίτημα της αξιο-

κρατίας, της μείωσης της γραφειοκρατίας και της κρατικής παρέμβασης, και του πολυαναμενόμενου εκσυγχρονισμού είναι ακόμα πιο έντονο! Οι δυνάμεις της ζωής του τόπου, από τη γεωργία μέχρι την πανεπιστημιακή έρευνα, από την παραδοσιακή κατασκευή μέχρι την νομική. Οι δυνάμεις αυτές ψάχνουν τον τρόπο να βγουν μπροστά. Εδώ είναι το στοίχημα, αν θα «σπάσει» η καθεστηκία τάξη, αν θα μπορέσει να απαγκιστρώθει από τα προνόμια της, για να ανθίσει το νέο, το ποιοτικό.

ZΩ!

...σε έναν τόπο όπου τα παιδιά ζωγραφίζουν στους τοίχους

Στο πλαίσιο του έργου «INTERACT: ένταξη μέσα από περιβαλλοντικές δράσεις», που χρηματοδοτείται από την Ευρωπαϊκή Ένωση και υλοποιείται από την AKTI, πραγματοποιούνται πολλές και πρωτότυπες δράσεις, όπως για παράδειγμα το... βάψιμο ενός τοίχου με graffiti! Η AKTI έβαλε τα υλικά, και νεαροί έφηβοι από το Studio 8 της Λεμεσού έβαλαν την τέχνη και το μεράκι και μετέτρεψαν ένα άσχημο τοιχό ενός προαυλίου θλιβερού. Με τέτοιες έξιντες και ευφάνταστες παρεμβάσεις, με συνεργασίες με την κοι-

νωνία, με μεράκι και γνοιάζμιο, μπορεί η ζωή μας να γίνει πιο όμορφη και πιο ...χρωματιστή!

ΕΛ

ΜΙΚΡΕΣ ΠΕΡΙΠΛΑΝΗΣΕΙΣ

...στο εθνικό πάρκο Virunga του Κονγκό

Η βρετανικών συμφερόντων πολυεθνική πετρελαϊκή εταιρεία Soco International PLC ανακοίνωσε ότι δεν θα προχωρήσει σε εργασίες εξόρυξης πετρελαίου εντός του εθνικού πάρκου της Virunga στη Δημοκρατία του Κονγκό. Η περίοδος πετρελαίου των περίπου 8.000 τ. χλμ. ανακηρύχθηκε ως εθνικό πάρκο το 1925 από τον βασιλιά Αλβέρτο του Βελγίου, για να προστατευτούν οι γορίλλες και το 1979 κηρύχθηκε περιοχή Πλαγκόσμιας Κληρονομιάς της UNESCO. Ο περιβαλλοντικός, οικολογικός και γεωλογικός πλούτος του πάρκου είναι τεράστιος. Μέχρι και λίμνη από λάβα υπάρχει! 50.000 οικογένειες εξαρτώνται μόνο από μικρή περιοχή, αυτή της λίμνης Έντουαρτ, για πόσιμο νερό, δουλειά και τροφή. Η Soco ανέστειλε της εργασίες της μετά την παγκόσμια αντίδραση που έσπειρε στη στοχευμένη εκπροσεία του WWF για την προστασία της Verunga. Μάλιστα η πετρελαϊκή εταιρεία δήλωσε ότι δεν θα προχωρήσει σε εργασίες σε καμία περιοχή UNESCO στον πλανήτη. Απομένει να δούμε αν η κυβέρνηση

του Κονγκό θα προχωρήσει σε υποδομές για την ανάπτυξη του πάρκου με ήπους τρόπους, όπως π.χ. οικοτουριστικά, έτσι ώστε να βελτιωθεί η ποιότητα ζωής των περιοίκων. Πάντως, η οικουμενική κοινωνία των πολιτών μπορεί!

ΕΛ